

Določila

**o pravicah in dolžnostih uradnega osobja pri mestni
hranilnici ljubljanski.**

§ 1.

Kdo ima pravico nameščati uradno osobje.

Pravico nameščati hranilnične uradnike (§ 27, točka 3. hran. pravil) ima občinski svet stolnega mesta Ljubljane, uradne sluge in dijurniste (§ 6, odstavek 4. izvrševalnih določeb k hran. pravilom) pa ravnateljstvo mestne hranilnice ljubljanske.

Samo ob sebi se umeje, da je s to pravico spojena tudi pravica, odpuščati dotičnike iz službe, upokojevati jih, oziroma dovoljevati preskrbnine in uzgojnine ostalim rodbinskim članom vsled smrti hranilničnih služnikov.

Pravico vsprejemati praktikante v službeno prakso ima ravnateljstvo.

§ 2.

Komu je uradno osobje podrejeno.

Uradno osobje je podrejeno predsedniku upravnega odbora oziroma ravnateljstva in, če je on zadržan, njegovemu namestniku, t. j. podpredsedniku.

Neposredno, zlasti v notranjem uradnem poslovanju pa je uradno osobje podrejeno v zmislu § 7. izvrševalnih določeb k pravilom m. hr. lj. pisarničnemu ravnatelju.

Pokoriti se mora uradno osobje vsem ukazom, ki mu prihajajo od upravnega odbora in ravnateljstva.

Pavico pregledovati spise in knjige imajo vsi člani upravnega odbora in ravnateljstva; uradno osobje ima torej dolžnost dajati tem članom vsa zahtevana pojasnila.

Posamezne dolžnosti v izvrševanju poslov v hranilnici, istotako vse druge podrobnosti, ki se terjajo od službujočih hranilničnih uradnikov in slug, določajo posebni pisarnični predpisi in poslovna navodila. (Glej § 6. odstavek 3. izvrševalnih določeb k pravilom m. hr. lj.)

§ 3.

Začasno ali stalno imenovanje uradnega osobja. Pomožno uradno osobje.

Uradniki in sluge imenujejo se začasno ali stalno.

Začasno in stalno nameščeni uradniki in sluge dobe pri vsprejemu uradne dekrete, in sicer uradniki od župana stolnega mesta Ljubljane ali njegovega namestnika, sluge pa od hranilničnega ravnateljstva.

Osobje, vsprejeto v službo za posebne namene, bodisi za določeno, bodisi za nedoločeno dobo, imenuje se najeto osobje, katero se lahko izpusti iz službe, oziroma se mora izpustiti, kadar ga hranilnica več ne potrebuje.

Taki uslužbenci nimajo nikakih pragmatičnih pravic.

§ 4.

Kedaj se izvrši imenovanje uradnega osobja le začasno in kako se postopa proti njemu, če službenim zahtevam ne zadošča.

Začasno se nameščajo uradniki in sluge le iz posebnih vzrokov, tako n. pr., če mesto, na katerem se imenuje uradnik ali sluga, sploh stalno sistemizovano ni; če dotičnik ni še izpolnil pogojev, kateri jamčijo za njegovo popolno usposobljenost; če se priporoča, da je dotičnika prej preizkusiti, ali je kos svoji prevzeti nalogi ali ne i. t. d.

Začasno nameščen uradnik, ki se je pokazal nesposobnim ali če se ga več ne potrebuje, odpusti se vselej lahko iz službe, vendar pa mu jo je štiri tedne poprej odpovedati.

Začasno nameščen uradnik pa, ki posebej stavljenih mu pogojev ni izpolnil, ali ki se disciplinarnim potem odpravi, se odpusti iz službe, ne da bi mu jo bilo treba še odpovedati.

Iste določbe veljajo per analogiam za slugе.

§ 5.

Varovanje pridobljenih službenih pravic. Denarna globa v slučaju neopravičene odsotnosti iz urada. Bolezen.

Nobenemu uradniku in slugi se ne smejo kratiti njegove v službi m. hr. lj. že pridobljene pravice, če teh ne izgubi po obsodbi disciplinarnim potem.

Iz tega sledi, da na višjo stopinjo v službi začasno namešчени uradnik obdrži vse one pravice, katere si je pridobil kot stalno imenovani uradnik na nižji stopinji (§ 14 in 15).

Če je uradnik ali sluga opravičeno zadržan službo opravljati, se mu tudi plača ne krati, če je pa neopravičeno izostal iz službe, se lahko kaznuje z denarno globo, ki pa v nobenem slučaju ne sme presegati onega zneska, ki odpade po njegovi plači z vsemi pritiklinami za čas njegove odsotnosti v službi, ako ga ni zadela disciplinarnim potem hujša kazen.

Če uradnik ali sluga zaradi bolezni ni mogel opravljati službe že več kakor leto dnij, postopa se proti njemu po pravilih za upokojenje uradnikov i. t. d.

Tudi če uradnik ali sluga ne opravlja službe zaradi bolezni, ne da bi že preteklo leto dnij, a ni nade, da bi okreval v bližnji bodočnosti toliko, da bi mogel zopet stopiti v službo, se proti njemu postopa na navedeni način.

Kaj velja za uslužbence, ki nastopijo aktivno vojaško službo, določa § 43.

§ 6.

Kako šteje službeni čas.

Slehnemu uradniku, praktikantu in slugi, začasno ali stalno nameščenemu, šteje službeni čas, na kateri se ozira pri odmeri pokojnine, preskrbnine, vzgojnine i. t. d., od dne storjene službene obljube odnosno službenega zapriseženja in faktičnega vstopa v službo m. hr. lj.

Kedaj se službeni čas vsled vojaških dolžnostij pretrga, določa § 43.

§ 7.

Službena obljuba in zapriseženje uradnega osobja.

Službeno obljubo stori vsak praktikant, kedar stopi v službo, službeno prisego pa po preteku jednega leta, če se je pokazal v službi porabnega, o čemer razsoja ravnateljstvo, ki tudi predlaga njegovo zapriseženje.

Le izvenredno sme se praktikant pred pretekom jednega leta imenovati uradnikom. V tem slučaju se tudi njegovo zapriseženje izvrši takoj po imenovanju, torej ne da bi bilo treba počakati celega leta njegovega službovanja.

Službeno obljubo stori praktikant v roke hranilničnega predsednika ali podpredsednika, službeno prisego pa v roke župana ali njegovega namestnika.

Še le zaprisežen sme praktikant v hranilnici opravljati službo samostalno.

Neposredno v službo začasno ali stalno vzprejeti uradnik stori takoj pri nastopu službe v roke župana ali njegovega namestnika službeno prisego, in odpade pri njem službena obljuba.

Slehnemu uradniku, praktikantu ali slugi se da pismeno potrdilo, da in kdaj je bil službeno zaprisežen, oziroma, da in kdaj je storil službeno obljubo in kdaj je nastopil službo.

Na višjo činovno stopinjo imenovan uradnik novič pri-seže, isto tako uradnikom imenovan praktikant.

§ 8.

Najeto uradno osebje ne prisega in tudi ne dela službene obljube.

Začasno v službo najeto osebje niti ne prisega niti ne stori službene obljube.

Tem uslužbencem se da le na izrecno njihovo prošnjo od ravnateljstva potrdilo, da in kdaj so vstopili v službo v m. hr. lj., koliko časa so tu službovali in s kakšnim uspehom.

§ 9.

Kdo dekretuje praktikanta in kakšne pravice ima le-ta.

Praktikanta dekretuje pri vstopu v službo hranilnično ravnateljstvo.

Praktikant nima nobenih drugih službinskih pravic, nego da mu šteje efektivno službeni čas in sicer svojedobno, ko si je kot uradnik pridobil pravico do pokojnine i. t. d. (Glej § 6.)

Zatorej se lahko praktikant odpusti iz službe ravno tako, kakor začasno nameščeni uradnik. (Glej § 4.)

§ 10.

Kandidatje na poskušnjo.

Ravnateljstvo sme jemati kandidate za službo v mestni hranilnici ljubljanski tudi na poskušnjo, vendar pa ne za delj časa, kakor za dobo treh mesecev. Po preteku tega časa je določiti, ali jih je vsprejeti kot praktikante, ali je predlagati njihovo imenovanje za uradnike, ali jih je odpustiti. Kandidat nima nikakih službenih pravic, ne plače, niti mu ne šteje službeni čas.

§ 11.

Razpis službe.

Predno se vsprejme oziroma imenuje uradnik, praktikant ali sluga na izpraznjeno ali na novo ustanovljeno mesto, razpiše službo ravnateljstvo.

Rok za natečaj ne sme nikdar biti krajši nego 14 dnij.

Razpis službe objavi se v važnejših slovenskih lokalnih listih in pa v uradnem listu »Laibacher Zeitung«.

§ 12.

Status in plače uradnikov in praktikantov.

Status in plače uradnikov in praktikantov se za sedaj določijo nastopno:

Jeden pisarnični ravnatelj z redno plačo na leto	2000 gl. in stanarino	400 gl.
» tajnik	» » » » » 1600 » » »	300 »
» kontrolor	» » » » » 1300 » » »	250 »
» blagajnik	» » » » » 1300 » » »	250 »
» pristav	» » » » » 1000 » » »	200 »
dva kancelista	» » » » » po 700 » » »	po 150 »
jeden praktikant z adjutom na leto	500 gl.	

Uradniki imajo pravico do dveh petletnic, kateri znašata za ravnatelja po 200 gl., za tajnika po 150 gl., za kontrolorja in blagajnika, pristava in kancelista pa po 100 gl. na leto.

Praktikant nima pravice ne do stanarine ne do petletnic.

§ 13.

Plača slugi in njegova uradna obleka.

Plača slugi (za sedaj samo jednemu) se določa in sicer redna plača na leto s 400 gl., stanarina, če nima naturalnega stanovanja, s 100 gl. in dve petletnici po 50 gl. n. l.

Potem ima sluga še pravico do uradne obleke, katera obstoji iz pokrivala, jedne dolge letenske suknje, jednega telovnika in dvojnih hlač na leto ter jedne zimske suknje vsako tretje leto; vse to napravljeno po obliki, kroju in barvi, kakor je predpisano za občinske slugе pri magistratu, samo da ima pokrivalo belo-zelen 3 cm širok obrobek in letenska suknja na ovratniku emblem

Vrhu tega dobiva uradni sluga vsako leto po dva para nizkih čevljev iz telečjega usnja.

Za podeljenje te obleke izimši čevlje se določa rok prvi oktober.

Čevljev pa dobi sluga prvi par začetkom meseca aprila, a drugi pa začetkom meseca oktobra.

Da postane last sluge, je moral le tá nositi letensko suknjo, telovnik in hlače najmanj že tri mesece, zimsko suknjo pa najmanj že šest mesecev računajoč od dne zgoraj imenovanega roka.

Pokrivalo in čevlji preidejo v njegovo last, če jih je nosil vsaj že jeden mesec.

§ 14.

Kedaj dobi uradnik in sluga pravico do petletnice.

Pravico do petletnice pridobi uradnik in sluga po dovršeni petletni službeni dobi, v kateri je služil zadovoljivo in nepretrgoma na jednom in istem sistemizovanem mestu, na kojem je stalno nameščen (§ 5).

Začasno nameščen uradnik in sluga nima nobene pravice do petletnic.

Samo ob sebi pa se umeje, da na nižji stopinji stalno nameščen uradnik, ki je začasno imenovan na višje mesto, ne izgubi s tem pravice do petletnic, ki mu kot stalno nameščenemu uradniku pripadata na nižjem mestu.

§ 15.

Kedaj si pridobi na višjo stopinjo začasno nameščen uradnik pravico do višje plače.

Začasno na višjo stopinjo nameščen uradnik pridobi si pravico do plače, ki mu pripada po § 12. za to višje mesto, šele tedaj, ko je imenovan stalnim uradnikom na višji stopinji.

Jedina izjema sme biti pri najnižji stopinji t. j. pri kancelistu, ki se lahko začasno imenuje in se mu da tudi lahko polna plača letnih 700 gl. in pa stanarina letnih 150 gl., vendar pa ne petletnic. (Glej § 14.)

§ 16.

Osobna doklada praktikantu.

Adjutirani praktikant dobi po preteku petih v službi zadovoljivo dovršenih let osobno doklado 100 gl. in po preteku drugih petih let zopet 100 gl. več na leto.

§ 17.

Kedaj izgubi uradnik ali sluga pravico do stanarine.

Uradnik in sluga, kojemu se da naturalno stanovanje, izgubi pravico do stanarine.

§ 18.

Kako se izplačujejo redna plača, petletnice, stanarina in adjutum.

Redna plača, petletnice, stanarina in adjutum se izplačujejo v mesečnih anticipatnih obrokih in pripadajo dotičniku s prvim dnem prihodnjega meseca po imenovanju uradnika, oziroma praktikanta ali sluge in po dejanskem nastopu službe, odnosno petletnici in osobna doklada kakor redna plača.

Pred dejanskim nastopom službe pa se mora vselej izvršiti zapriseženje, oziroma storiti službena obljuba.

Vsa navedena izplačila nakazuje pri blagajnici mestne hranilnice ljubljanske hranilnični predsednik ali podpredsednik pismeno in se o tem dajo dotičnikom tudi pismena obvestila.

§ 19.

Petletnica, bistven del redne plače.

Petletnica je potem, ko se je nakazala, bistven del redne plače, se torej v ničemer ne razlikuje od redne plače. Nakaže se tudi tako, da se dotičnemu uradniku ali slugi dosedanja redna plača ustavi ter zajedno nakaže višja plača, vštevši petletnico.

§ 20.

Kdo pripozna petletnico.

Pravico petletnico pripoznati ima ravnateljstvo. To pripoznanje pa je odvisno ne samo od tega, da je uradnik ali sluga stalno nameščen (§ 14 in 15), ampak tudi od tega, da je dotičnik v preteklih petih letih zadovoljivo opravljal svojo službo. Ako službe ni tako opravljal, zabrani mu lahko ravnateljstvo pripoznanje petletnice. Vender pa je ravnateljstvo zavezano, da o tem poroča upravnemu odboru, in če upravni odbor sklepu ravnateljstva ne pritrdi, odloči končno občinski svet. Istotako ima ravnateljstvo pravico pripoznati osobno doklado praktikantu. Če mu jo zabrani, poročati mora o tem upravnemu odboru, ki končno odloča.

§ 21.

Kako se deli redna plača, stanarina in adjutum v najmanjše alikvotne dele.

Redna plača, stanarina in adjutum se v najmanjše alikvotne dele celotnega zneska delé po svojih mesečnih delih; zatorej se ne odmerja nobena plača za čas od vstopa uradnika, praktikanta ali sluge v službo pa do prvega dne prihodnjega meseca, obratno pa se tudi ne terja povrnitve onega zneska, ki odpade od dne izstopa uradnika, praktikanta ali sluge iz službe pa do zadnjega dne meseca, v katerem se je storil ta izstop.

§ 22.

Rubežen in eksekucija služnikovih plač.

O rubežni in eksekuciji služnikovih plač veljajo določila izdana po zakonodajstvu.

§ 23.

Predujmi.

Predujme uradnikom, praktikantom in slugam na njihove plače dovoljuje hranilnično ravnateljstvo, in sicer vedno le v zneskih do četrtega dela redne plače, vštevši morebitno petletnico proti povračilu v mesečnih enakih obrokih, katerih število pa ne sme iznašati več kakor 20.

Predno se dovoli nov predujem, poplačan mora biti stari.

Prejem predujma potrditi mora vselej uradnik, praktikant ali sluga pismeno in se o tej priliki obvezati, kako in kedaj bode povrnil predujem mestni hranilnici.

§ 24.

Službena kavcija, nje položitev.

Sleherni začasno ali pa stalno nameščeni uradnik položiti mora pri nastopu službe, oziroma pri imenovanju na višje mesto službeno kavcijo v znesku efektivne redne plače (torej brez petletnic).

Ako uradnik tekom štirih tednov po nastopu službe, odnosno po prejemu dotičnega dekreta, s katerim mu je bilo višje mesto podeljeno, tega ne stori, ustavi se mu plača in stanarina, ali pa se tudi iz službe odpusti. Ravnateljstvo ima pravico, uvažujoč tehtne vzroke, podaljšati to dobo do 2 mesecev in tudi uradniku, ki za to prosi, privoliti, da sme dve tretjini službene kavcije tako poravnati, da se mu odtegujeta od plače; prvo tretjino pa mora uradnik vsikdar sam položiti, in to prej, predno se mu smejo privoliti oni odtegljaji za pokritje dveh tretjin kavcije.

Samo ob sebi se umeje, da uradniku imenovanemu na višjo stopinjo in z višjo plačo ni treba zopet nove službene kavcije polagati, ampak zadošča, da staro dopolni do visokosti nove plače.

Zatorej pa se tudi uradnik, kedar polaga službeno kavcijo, vselej zaveže, da jamči s to kavcijo ne le za svojo sedanjost, ampak tudi za vsako poznejšo svojo službo na višji stopinji v mestni hranilnici ljubljanski.

§ 25.

Sprejem službene kavcije, jamstvo.

Službena kavcija se polaga ali v gotovini, ki se plodonosno naloži v mestni hranilnici ljubljanski, ali v vrednostnih pupilarno varnih avstrijskih listinah v nominalni vrednosti, ali pa fideijusorično.

O tem, ali se ponujeni predmet vsprejme kot službena kavcija ali ne, odloča ravnateljstvo.

Službena kavcija jamči za vso škodo, ki bi jo m. hr. lj. povzročil uradnik v svojem službovanju, bodisi vsled neprevidnosti, bodisi vsled malomarnosti, bodisi vedoma in z nepoštenim ravnanjem, bodisi nevedoma.

§ 26.

Vrnitev službene kavcije.

Službena kavcija se vrne uradniku oziroma dedičem po izstopu uradnika iz službe m. hr. lj., oziroma po njegovi smrti šele tedaj, ko je po računih dognano, da se ni našel nobeden pogrešek za njim in se je konstatovalo, da sploh ni nobenega vzroka več, še nadalje pridržavati kavcijo. Zatorej je, predno se vrne kavcija, pregledati natanko vse račune, za kojih pravilnost je jamčil izstopivši uradnik, in vselej počakati odobrila letnega zaključka in bilancijske za ono leto, v katerem je uradnik izstopil iz službe.

§ 27.

Kdo ima pravico vračati službeno kavcijo.

Pravico, vračati službeno kavcijo in dajati izjavo za izbris vinkula ali za izknjižbo zastavne pravice ima ravnateljstvo.

§ 28.

Činovno razvrščenje uradnikov.

Činovno razvrščenje uradnikov določa se po visokosti plače, in če je plača jednaka, po dobi službovanja na stopinji, po kateri se je odmerila ta plača, pri čemer je zopet stalno nameščenje pred začasnim nameščenjem upoštevati.

Ako tudi tukaj ni razločka, potem se preudarja po razmerju na prejšnji nižji stopinji v navedenem zmislu i. t. d.

§ 29.

Službinsko razmerje mej praktikanti.

Praktikanti se ne uvrste v nikako činovno razmerje. Vendar pa se pri njih po možnosti tudi ozira na daljši ali krajši čas službovanja v m. hr. lj.

§ 30.

Činovno razmerje mej uradniki z ozirom na osobno doklado.

Ako se da uradniku ali praktikantu iz katerega koli naslova osobna doklada in ako s to doklado presega njegova plača plačo uradnika, ki je na višji činovni stopinji, tedaj se pri razsodbi, kdo bodi mej tema dvema uradnikoma višji ali nižji, ne vpoštevata osobna doklada.

§ 31.

Pravico do pokojnine, preskrbnine i. t. d. določa »pokojninski pravilnik«.

Pravice hranilničnih uradnikov in slug do pokojnine in njihovih rodbinskih članov do preskrbnine, vzgojnine in od-

pravnine določa posebno navodilo, imenovano »pokojninski pravilnik«.

§ 32.

Nagrade in podpore.

Običajne remuneracije ob letnem zaključku in bilanciji odpadejo vselej popolnoma.

Ravnateljstvo deli nagrade le v takih slučajih, v katerih je to po posebnih zaslugah dotičnika utemeljeno. Jednako postopa ravnateljstvo tudi pri podeljevanju podpor, vendar pa je v zadnjem slučaju prosilcu vselej na zanesljiv način dokazati, da ga je zadela posebna, izdatne troške mu povzroča nezgoda.

§ 33.

Odškodnina za potne troške.

Uradnikom in praktikantom, ki se v službenih stvareh odpošljejo na potovanje, pripada pravica do odškodnine za potne troške.

V tem oziru se določa, da si vsak uradnik ali praktikant sme zaračunati troške za vožnjo, za prtljago in za mitnino, potem dnevnice.

§ 34.

Na potovanju se porabi najkrajša pot.

Obvezan je uradnik ali praktikant, da vravna svoje potovanje tako, da v to svrho porabi najmanj časa in da napravi najmanjši trošek.

§ 35.

Potovanje v mestu Ljubljani in v okolici.

Ako se izvrši potovanje po mestu Ljubljani, ne pripada niti dnevnic niti pravica do kake odškodnine za druge potne troške. Ako se izvrši potovanje v okolico mesta Ljubljane, pripada pravica do odškodnine za potne troške takrat, kadar

preséga daljava storjene poti tja in nazaj najmanj 6 kilometrov; dnevnic pa tudi le tedaj, kedar traja potovanje dalj kakor polovico dneva.

§ 36.

Sredstva, katerih se je posluževati pri potovanju. Troški, ki se smejo zaračunati.

Pri potovanju poslužiti se je po možnosti v prvi vrsti železnice ali parobroda, v drugi vrsti poštnega voza in šele v tretji vrsti najetega voza.

V prvem slučaju zaračunati sme uradnik ali praktikant takso za izvoščeka na kolodvor in s kolodvora in pa voznino na železnici za drugi razred, na parobrodu za prvi razred, istotako za prtljago pristojbino pripadajočo za 75 *kg* brzo-voznega blaga, to pa le takrat, kedar traja potovanje več nego 6 dni.

Če se vozi s pošto, zaračunati je poštni tarif za vožnjo osebe in, kedar traja potovanje več nego šest dni, tudi za prtljago, katera pa ne sme tehtati več kakor 75 *kg*; če z najetim vozom, pa 25 kr. za vsak kilometer.

§ 37.

Dnevnice.

Dnevnice se določijo: za pisarničnega ravnatelja po 7 gl., za tajnika po 5 gl., za kontrolorja in blagajnika po 4 gl., za pristava, kancelista in praktikanta pa po 3 gl.

§ 38.

Potni stroški za strokovnjake.

Ako hranilnica potrebuje strokovnjaka za ogledе hišnih poslopij, na katera naj se dajo posojila, se ravnateljstvo glede odškodnine za potne troške in glede dnevnice ž njim pogodi.

§ 39.

O potnih troških se polagajo računi.

O vsakem potovanju, za katero se zaračuna odškodnina potnih troškov, oziroma dnevščina, je ravnateljstvu predložiti račun, kateri se sme izplačati šele tedaj, ko ga je pisarnični ravnatelj pregledal ter ravnateljstvo odobrilo in se je plačilo nakazalo.

§ 40.

Uradnemu osebju je prepovedano opravljati izvenhranilnične posle.

Uradnikom, praktikantom in slugam m. hr. lj. je strogo prepovedano pečati se s katerim koli obrtom, zlasti z borzno ali drugo špekulacijo. Istotako jim je prepovedano opravljati posebne izvenhranilnične posle brez privoljenja ravnateljstva.

Pravica, da smejo biti člani po zakonu dovoljenih društev, se jim ne krati, pač pa jim je strogo prepovedano biti član tajnih in skrivnih društev.

§ 41.

Ženitev je pravočasno naznaniti ravnateljstvu.

Uradnik ali sluga, ki hoče stopiti v zakon, mora to prijaviti ravnateljstvu, katero mu to privoli ali pa odbije. Priziv v zadnjem slučaju je mogoč na upravni odbor in v poslednji inštanci na občinski svet. Ako se uradnik ali sluga brez dovoljenja oženi, zadenejo ga posledice, o katerih govori pokojninski pravilnik.

Praktikantom se načeloma ne daje privoljenja za ženitev.

§ 42.

Poslovanje v izvenrednih urah.

Sleherni uradnik, praktikant ali sluga je zavezan poslovati v hranilnici tudi v izvenrednih urah, če ne more opraviti

njemu pripadajočega dela v navadnih uradnih urah ali pa če to zahteva ravnateljstvo, ne da bi imel pravico zahtevati za to kakšno odškodnino.

§ 43.

Hranilnično uradno osebje v aktivni vojaški službi.

Ako je uradnik, praktikant ali sluga nastopil aktivno vojaško službo, razločiti je:

- a) ali je to storil vsled mobilizacije c. in kr. vojske,
- b) ali da je bil poklican v prezentno službo za določen ali nedoločen čas, in
- c) ali je bil poklican k redni vojaški vaji.

V slučaju ad *a* in *c* ostane mu mesto v hranilnici ohranjeno brez izjeme, v slučaju ad *b* pa le takrat, če je uradnik ali sluga stalno nameščen. V tem slučaju se ohrani mesto tudi uradniku, praktikantu in slugi, ki ni stalno nameščen, tedaj, če ne traja vojaško aktivno službovanje delj kakor jedno leto.

Tudi ne pretrga aktivno vojaško službovanje, če ne traja delj kakor tri mesece, službenega časa, ki se upošteva pri petletnici in pri odmeri pokojnine, preskrbnine i. t. d.

Ako je uradnik, praktikant ali sluga prostovoljno in brez dovoljenja ravnateljstva stopil v aktivno vojaško službo, smatra se, da je tudi prostovoljno izstopil iz službe mestne hranilnice ljubljanske ter se odpovedal tej službi, oziroma pravicam, ki si jih je v tej službi pridobil.

V slučaju *a* dobiva za čas mobilizacije c. in kr. vojske uradnik in sluga polovico svoje redne plače všteti morebitno petletnico in, če je oženjen, stanarino, praktikant pa polovico svojega adjuta in, če ima osebno doklado, tudi polovico te; v slučaju *b* vso plačo, če ne traja vojaško službovanje več kakor dva meseca, če pa to traja delj časa, pa ravno tako samo polovico plače kakor v slučaju mobilizacije c. in kr. vojske.

V slučaju *c* se plača kar nič ne prikrajša.

Ako stopi uradnik, praktikant ali sluga v vojaško službo za več kakor za tri mesece, da zadosti svoji vojaški dolžnosti glede izvežbanja, ustavi se mu takoj po izstopu iz službe m. hr. lj. oziroma z zadnjim dnev dotičnega meseca, v katerem je izstopil iz službe, vsa plača s pritiklinami vred.

§ 44.

Disciplinarno postopanje.

Disciplinarno postopanje proti uradnemu osebju m. hr. lj. izvršuje se po predlogu upravnega odbora ali pa ravnateljstva.

Pri tem se ravna per analogiam po predpisih za občinske uradnike, praktikante in sluge stolnega mesta Ljubljane.

Ravnateljstvo preiskuje in stavi na podlagi končnega rezultata predlog upravnemu odboru. Upravni odbor pa nadalje določa, ali in s kakšnim nasvetom se obravnava predloži občinskemu zastopu v končno rešitev.

Glede praktikantov in slug ravnateljstvo v sporazumljenju upravnega odbora končno odloča. (Glej § 1.)

§ 45.

Suspendovanje uradnega osebja.

Pravico uradno osebje suspendovati ima tudi ravnateljstvo, vendar pa mora o tem takoj poročati upravnemu odboru. Če je bil uradnik suspendovan, upravni odbor razsodi, ali je o tem obvestiti takoj tudi občinski svet, ali se mora prej izvršiti disciplinarna preiskava. Ako uvidi ravnateljstvo, da je odstaviti uradnika, praktikanta ali slugo ne samo od službe, ampak tudi od plače, tedaj mu lahko takoj plačo ustavi. Od plače odstavljenemu uradniku, praktikantu ali slugi sme ravnateljstvo proti naknadnemu dovoljenju občinskega sveta privoliti alimentacijo v visokosti tretjega dela vse skupne plače njegove; če pa ta služi že delj kakor 10 let v m. hr. lj., tudi več, a višje ne kakor dve tretjini vse skupne plače. To se

ve, da le tedaj, če odstavljeni uradnik, praktikant ali sluga alimentacije sam prosi.

Nakazana alimentacija se ne sme skrajševati z nikakimi odtegljaji.

§ 46.

Dopust.

Dopust do dveh mesecev dovoljuje uradnemu osobju ravnateljstvo, za delj časa pa upravni odbor.

§ 47.

Uradno osobje potrjuje pri zapriseženju, da so mu znana ta določila.

Sleherni uradnik in praktikant mora pri službenem zapriseženju izrecno potrditi, da so mu v zgoraj navedenih paragrafi obsežena določila popolnoma znana in da jih dobro umeje, odnosno sluga, da so mu znana tista določila, katera se tičejo njegove službe, ter da jih dobro umeje.

Pokojninski pravilnik

za uradno osobe mestne hranilnice ljubljanske.

§ 1.

Kdo ima pravico do pokojnine.

Vsak v službi mestne hranilnice ljubljanske stalno nameščeni uradnik ali sluga, ki je služil zvesto in zadovoljivo nepretrgoma vsaj že deset let v tem zavodu, a ne more več opravljati te službe zaradi oslabelosti ali starosti, ali pa da je postal vsled regulacije statusa odveč, ima pravico do pokojnine.

Ako prestopi uradnik ali sluga iz druge službe v službo mest. hr. lj., sme se službeni čas v prejšnji službi le tedaj všteti v službeni čas pri mest. hr. lj., če se je to dotičniku v vsprejemnem dekretu izrecno zagotovilo.

Pri uradnikih in slugah, ki so vsled bolezni ali vsled telesne poškodbe, katere pa niso sami zakrivili, postali za službo nesposobni, se všteva službeni čas, če tudi niso služili še deset, vendar pa že vsaj pet let, ravno tako, kakor da bi služili že deset let.

§ 2.

Pravica do pokojnine se izgubi.

Uradnik ali sluga nima pravice do pokojnine oziroma jo izgubi:

a) če se je sam odpovedal službi,

- b) če je brez dovoljenja službovanje v hranilnici ostavil in se na poziv v lokalnih listih do določenega časa v to službo ni povrnil ter svoje odsotnosti opravičil,
- c) če je moral zapustiti službo v m. hr. lj. vsled kazni, katera se je izrekla disciplinarnim potem z obsodbo izgube te službe, in
- č) če je bil zaradi hudodelstva ali pa zaradi prestopka tatvine, poneverjenja, udeležbe tatvine ali poneverjenja, ali zaradi prestopka goljufije (§ 6. zakona z dné 15. novembra 1867. l., št. 131 drž. zakonik) sodno obsojen.

§ 3.

Kedaj in kdo izvršuje upokojenje.

Upokojenje uradnika se izvrši ali na lastno prošnjo uradnika ali pa na predlog ravnateljstva ali upravnega odbora m. hr. lj., po občinskem svetu stolnega mesta Ljubljane, vpokojenje slug pa po ravnateljstvu. Vendar pa dotičnemu sklepu ravnateljstva mora pritrditi upravni odbor. Tudi sluga sme sam prositi za vpokojenje.

§ 4.

Dokaz duševne ali telesne nesposobnosti.

Uradnik ali sluga, ki sam prosi upokojenja, se dá v pokoj le tedaj, če je postal duševno ali fizično za službo nesposoben in je to svojo nesposobnost dokazal po zdravniškem spričevalu. Ta dokaz sme izostati le tedaj, če je prosilec že dopolnil šestdeseto leto svoje dobe in če je služil najmanj že petintrideset let. Če pa je uradnik ali sluga zaradi bolezni popolnoma pretrgal svoje službovanje skozi jedno leto, dokazal je že s tem svojo nesposobnost za nadaljno službovanje.

Ravnateljstvu m. hr. lj. gre pravica eventualno zahtevati, po katerem zdravniku se mora dati dotičnik preiskati.

§ 5.

Upokojenje zaradi malomarnega ali nezadoščajočega službovanja.

Ravnateljstvo m. hr. lj. je upravičeno predlagati, da se upokoji uradnik ali sluga, če se je uverilo, da letá noče ali ne more več opravljati svoje službe tako, kakor to zahtevajo poslovno navodilo in drugi uradni predpisi.

§ 6.

Kako se pokojnina odmerja.

Letni znesek pokojnine se uradniku ali slugi odmerja z ozirom na dobo njegovega službovanja v m. hr. lj. (eventualno tudi z ozirom na dobo službovanja v prejšnji službi, § 1. drugi odstavek) in z ozirom na zadnjo redno plačo, ki jo je užival v aktivni službi v tem zavodu, vštevši jej morebitno petletnico, odnosno petletnici.

Ako je dotičnik ponesrečil v aktivni vojaški službi in se mu po zakonu z dné 27. decembra 1875. l. št. 158 drž. zak. prizna vojaška oskrb, se mu letá ne odbije pri odmeri pokojnine, ki mu gre po predpisih tega pokojninskega pravilnika.

§ 7.

Kako se računa službena doba.

Službena doba se ob upokojenju računa od dne storjene službene obljube, oziroma službenega zapriseženja in dejanskega nastopa službe pa do dne upokojenja, prištevši morebitno službeno dobo po § 1. drugi odstavek in odbivši čas, ki bi morebiti po § 43 določil o pravicah in dolžnostih uradnega osebja pri mest. hran. ljublj. ne spadal sem. Ko se je izračunila cela doba, okrožiti je število let tako, da šteje del zadnjega leta vsesкупne službene dobe za celo leto, če znaša več kakor šest mesecev, sicer se pa ta del zadnjega leta kar nič ne vpoštevá.

§ 8.

Koliko znaša pokojnina.

Pokojnina znaša po preteku prvih v službi nepretrgoma dovršenih desetih let štirideset odstotkov, in za vsako naslednje leto po dva odstotka zadnje po § 6. tega pravilnika vpoštevne plače, ki jo je užival uradnik ali sluga v dejanski službi.

Po dovršeni štiridesetletni službeni dobi pripada torej upokojujencu cela zadnja redna plača, vračunivši morebitno petletnico oziroma petletnici kot pokojnino. Višje ne gre, če tudi znaša službena doba več nego štirideset let.

Pokojnina pa tudi ne sme biti manjša nego štiristo goldinarjev za uradnika in dvesto goldinarjev za slugo.

§ 9.

Koliko časa pripada pokojnina.

Pokojnina gre uradniku ali slugi le toliko časa, dokler živi; kedar pa umre, ustavi se s poslednjim dnem meseca, v katerem je umrl.

§ 10.

Kedaj izgubi upokojeni uradnik ali sluga pravico do nadaljne pokojnine.

Upokojeni uradnik ali sluga izgubi pravico do nadaljne pokojnine:

- a) če je bil zaradi kaznivega, zlasti zoper koristi m. hr. lj. naperjenega dejstva sodno obsojen,
- b) če je bil sploh zaradi hudodelstva ali zaradi v § 2. pod lit c navedenih prestopkov sodno obsojen, in
- c) če je očitno, da je njegovo delovanje, ravnanje in postopanje škodljivo koristim m. hr. lj.

Pokojnina se ustavi koncem onega meseca, v katerem je prenehala pravica do nje, ali, kakor v slučaju sub c, ko je občinski svet sklenil ustaviti jo.

§ 11.

Preskrbnina udovam.

Udova uradnika ali sluge ima pod pogoji v § 12. tega prrvilnika navedenimi pravico do preskrbnine, katera znaša na leto, in sicer:

za udovo pisarničnega ravnatelja	800 gld.
» » tajnika	700 »
» » kontrolorja	600 »
» » blagajnika	600 »
» » pristava	500 »
» » kancelista	400 »
in za udovo sluge	200 »

Pravico do pokojnine izgubi udova po svoji smrti ter se jej ista ustavi s poslednjim dnem meseca, v katerem je umrla.

§ 12.

Kedaj ima udova pravico do preskrbnine.

Udova pa ima sploh pravico do preskrbnine le:

- a) če je rajni soprog imel pravico do pokojnine,
- b) če se je omožila z rajnim sprogom, ko je ta še služil v mestni hranilnici ljubljanski,
- c) če je bila z njim poročena najmanj že dve leti,
- č) če je z njim v skupnem domačem gospodarstvu živela ali če je bila od njega sodno ločena, pa da se to ni zgodilo po njeni krivdi.

§ 13.

Kedaj nima udova pravice do preskrbnine ali pa jo izgubi.

Udova nima pravice do preskrbnine ali pa jo izgubi:

- a) če je rajni njen mož pri nastopu službe v m. hr. lj. zamolčal, da je oženjen, ali pa če se je med časom svojega službovanja v tem zavodu oženil, da tega prej ni naznanil ravnateljstvu m. hr. lj.

- b) če je bila udova radi hudodelstva ali zaradi v § 2. pod lit. č navedenih prestopkov sodno obsojena in nasledki kaznosodniške obsodbe ob moževi smrti postavno še niso minuli,
- c) če je očitvidno, da je njeno delovanje, ravnanje in postopanje škodljivo koristim m. hr. lj., in
- č) če se udova zopet omoži.

§ 14.

Vzgojnina za otroke.

Za zakonske ali po zakonu legitimovane otroke hranilničnih uslužbencev daje se udovi, če ima le-ta pravico do preskrbnine, brez ozira na število otrok, vzgojnina v znesku jedne petine njene preskrbnine za vsakega nepreskrbljenega otroka toliko časa, da ta dovrši štiriindvajseto leto svoje dobe.

Vsota vzgojnin za vse otroke skupaj pa ne sme presehati materine preskrbnine.

Otrokom iz zakona, kateremu ni pritrdilo ravnateljstvo ali upravni odbor ali občinski svet, ne gre nobena vegojnina. Tudi zanje vgasne ta pravica, če je oče izgubil pravico do pokojnine, (glej § 41. določil o pravicah in dolžnostih uradnega osobja pri m. hr. lj.).

§ 15.

Vzgojnina sirotam brez očeta in matere.

Nepreskrbljenim sirotam brez očeta, ki je imel pravico do pokojnine, in brez matere daje se vzgojnina v skupnem znesku, ki znaša polovico preskrbnine, katero je uživala rajna mati ali mačeha, ali pa bi jej šla po § 11. tega pravilnika.

Ako bi pa svota one vzgojnine, katera bi šla materi-udovi po § 14. za otroke, presegala omenjeno vzgojmino za sirote, potem se daje presežek kot doklada k tej vzgojnini

sirotam ad capita z določbo, da se, kedar ugasne siroti pravica do vzgojnine, le-tá odbije od celokupne vsote. Takó se nadaljuje toliko časa, dokler eni presežek popolnoma ne izgine in vzgojnina v oni visokosti ostane, ki se določa po prvem odstavku tega paragrafa. Vzgojnina sirotam z doklado vred ne sme nikdar presegati materine preskrbnine (§ 11.). Obratno pa se vzgojnina sirotam tudi nikdar ne zmanjša pod oni skupni znesek, ki ga ima v mislih prvi odstavek tega paragrafa. Pravico do vzgojnine imajo sirote do vštetega štirindvajsetega leta svoje dobe.

§ 16.

Preskrbnina udove in vzgojnina otrok skupaj z ozirom na pokojnino rajnega moža oziroma očeta.

Preskrbnina udove in vzgojnina otrok umrlega hranilničnega uslužbenca, ki je bil že v pokoju, skupaj ne sme presegati pokojnine rajnega moža oziroma očeta, pa tudi ne — kar sledi iz § 8. — manjši biti, kakor štiristo goldinarjev za uradnikovo udovo in dvesto goldinarjev za udovo sluge.

§ 17.

Kedaj preneha pravica do vzgojnine sploh.

Pravica do vzgojnine preneha, če otrok ali sirota:

- a) dovrši 24. leto svoje dobe,
- b) če v zakon stopi,
- c) če dobi sploh kakšno oskrbo,
- č) če umrje, in
- d) vsled sodne obsodbe zaradi hudodelstva ali zaradi v § 2. pod lit č navedenih prestopkov.

V slučaju pod lit. a se ustavi vzgojnina s poslednjim dnem, s katerim doseže otrok ali sirota svoje štirindvajseto leto, v drugih slučajih pa po določbi § 18.

§ 18.

S katerim dnem se začne in s katerim dnem ugasne pravica do pokojnine, preskrbnine in vzgojnine.

Pokojnina uradnikom in slugam gre s prvim dnem meseca, nastopivšega po onem, v katerem je bil uradnik ali sluga upokojen, oziroma v katerem je ostavil aktivno službovanje pri m. hr. lj. Preskrbnina udovam gre s prvim dnem meseca, nastopivšega po onem, v katerem je rajni mož umrl; istotako vzgojnina otrokom in sirotam s prvim dnem meseca, nastopivšega po onem, v katerem je oče udovec ali pa mati udova umrla.

Pokojnina, preskrbnina in vzgojnina se ustavlja s poslednjim dnem meseca, v katerem je upravičenec umrl ali pa izgubil pravico do nadaljnjega užitka. V katerih slučajih izplačilo tudi prej nego koncem meseca poneha, določajo posebej zgoraj navedeni paragrafi.

§ 19.

Odpravnina uradnikom in slugam, ki še niso dobili pravice do pokojnine.

Uradniki in sluge, ki izstopijo iz službe mestne hranilnice ljubljanske, ne da bi bili nepretrgoma že deset let služili oziroma si pridobili pravico do pokojnine, in se niso prostovoljno službi odpovedali ali pa bili disciplinarnim potem iz službe odpuščeni, imajo pravico do odpravnine. Ta odpravnina se dovoljuje v znesku jednoletne, zadnje redne plače za one uslužbence, ki še niso služili dalje nego pet let, in v znesku dveletne, zadnje redne plače vštevši morebitno petletnico, za druge uslužbence.

§ 20.

Odpravnina udovam in otrokom po služnikih, ki niso še dobili pravice do pokojnine.

Po smrti uslužbencev, ki še niso dobili za se pravice do pokojnine, (§ 1.) gre udovi, ali sirotam pod 24. letom njihove dobe odpravnina v znesku četrtnine zadnje redne plače vštevši morebitno petletnico, ki jo je užival rajni mož ali oče v službi mestne hranilnice ljubljanske.

§ 21.

Prispevek za pogrebne troške (posmrtna četrt).

Po smrti uradnika ali sluge izplača se ostalim prispevek za pogrebne troške (posmrtna četrt) v znesku trimesečne redne plače vštevši morebitno petletnico ali petletnici, katero je imel rajni na zadnje v službi hranilnice, če je bil pa ob svoji smrti že upokojen, pa se izplača ta prispevek le v znesku trimesečne njegove pokojnine.

Pri tem pa se kar nič ne kratijo pravice udove ali otrok do preskrbnine oziroma vzgojnine, katere jim gredo po zgoraj omenjenih paragrafi.

§ 22.

Kdo ima sploh pravico do prispevka za pogrebne troške.

Pravico do prispevka za pogrebne troške ima udova, in če te ni, pa zakonski otroci rajnega njenega moža. Ako tudi teh ni, izplačati se sme prispevek po posebnem dovoljenju hranilničnega ravnateljstva tudi onemu, ki je dokazal, da je rajnemu uradniku ali slugi v njegovi bolezni stregel in pogrebne troške iz svojega poravnal.

§ 23.

Kako se izplačuje pokojnina, preskrbnina in vzgojnina.

Pokojnina, preskrbnina in vzgojnina plačuje se v mesečnih anticipatnih obrokih na zakonite pobotnice.

Te pobotnice morajo imeti na vsak način dve potrdili, in sicer jedno od dotičnega župnega urada, v čegar območju živi upravičenec, drugo pa od hišnega gospodarja ali upravitelja ali pa od dotične politične okrajne oblasti.

Potrjeno mora biti na pobotnici:

- a) pri pokojninah, da uradnik ali sluga še živi,
- b) pri preskrbninah, da udova še živi in da je v resnici še udova,
- c) pri vzgojninah, da otrok še živi in da še ni preskrbljen, (deklica, ki se omoži, smatra se preskrbljeno).

§ 24.

Odpravnina se plačuje jedenkrat za vselej.

Odpravnina izplača se jedenkrat za vselej na zakonito pobotnico.

§ 25.

Kako se pokrivajo in zaračunavajo pokojnine, preskrbnine, vzgojnine in odpravnine.

Pokojnine, preskrbnine, vzgojnine in odpravnine pokrivajo se iz rednih dohodkov mestne hranilnice ljubljanske ter se izkazujejo v letnem zaključku na računu uradnih stroškov.

Določuje se, da stalno nameščeni uradniki in sluge vplačujejo v pokojninsko zaklado, ki se ustavovi, ko stopi ta pokojninski pravilnik v veljavo, prispevke, in sicer: v drugem letu po prvem imenovanju 5 %, vsako nadaljno leto pa 3 % od redne plače. Kedar dobijo višjo plačo, računa se 5 % v drugem letu po imenovanju oziroma nakazilu petletnice le od razlike mej prejšnjo in sedanjo plačo, drugače pa odrajujejo uradniki in sluge 3 % od prejšnje plače — tako v drugem kakor v prvem letu, od tretjega leta naprej pa 3 % od nove (cele) povišane plače.

Ko pride čas, ki ga ima § 5. hran. pravil v mislih, skrbeti bode za dotiranje pokojninske zaklade tudi iz dohodkov hranilnice.

§ 26.

Kdo prevzame, ako preneha mestna hranilnica ljubljanska, izplačilo, oziroma pokritje pokojnin, preskrbnin in vzgojnin.

Ako preneha mestna hranilnica ljubljanska (§ 43. hran. prav.) prevzame pokojninsko zaklado za uradno osobje m. hr. lj. mestna občina ljubljanska v svojo oskrbo ter iz njenih dohodkov izplačuje pokojnine, preskrbnine in vzgojnine za napominano osobje, oziroma ostale rodbinske člane dotlej, dokler ne preneha pravica do užitka iz te zaklade za zadnjega upravičenca.

Ako v pokritje teh plačil ne zadoščajo dohodki pokojninske zaklade in ne dohodki v § 43. hran. pravil omenjenega prebitka, pokriva ta plačila deloma, oziroma, če bi se pri tem že bila čisto porabila pokojninska zaklada in navedeni prebitek, popolnoma iz svojih sredstev mestna občina ljubljanska.

Premoženje eventualne pokojninske zaklade, katera preostane, kadar ugasne plača zadnjemu upravičencu, gre mestni občini ljubljanski in se porabi v svrhe po § 43. hran. pravil.

Slovanska knjižnica

6K M

C 8230

66009004702

COBISS

Knjižnica ljubljana